

Din stîncă

Din stîncă țîșnit-au izvoare
Și rîuri de apă-n pustiu,
Căci Domnul e stîncă cea tare,
Din care curg apele vii.
Vorbește cu stîncă și spune
De setea din sufletul tău.
Înalță spre cer rugăciune,
Te roagă și strigă mereu.

Cor:

Nu mai stați însetați,
Către Stîncă eternă strigați.
Căci Isus prin pustii,
Ne va da să bem din ape vii.

Spre stîncă cea fost în pustie
Îndreaptă-ți privirea duios.
Și cere mereu apă vie,
Căci stîncă aceasta-I Christos.
Privește ce apă curată,
Ce rîu minunat,cristalin,
Adapă mulțimea-nsetată,
Cu harul iubirii divin.

Să vină la stîncă cea mare
Acei care sînt însetați.
Să guste din apa pe care
Isus o revarsă la frați.
Din stîncă,din Domnul țîșnește
Viața eternelor zori.
Căci Domnul de noi se-ngrijește
Prin arșița fără de nori.

Și ape și lapte și miere,
Din stîncă la noi au venit.
Căci Domnul trimite putere,
Cuvîntul ce ni s-a vestit.
Și stîncă și focul și norul,
Ne-ajută să înaintăm.
Să mergă spre ceruri poporul,
Spre locul pe care-l visăm.

Chiar dacă e greu prin pustie
Și sîntem de șerpi înțepați,
Oricine privește la Domnul,
Vor fi izbăviți,vindecați.
Priviți,este-aproape limanul
Și locul spre care-am pornit.
Se vede în zări Canaanul
Pe care atît l-am dorit.

Amin